

HÁT, ĐÊM DÀI AIR RAYA!

"Hát, đêm dài Air Raya" là ca-khúc-hải-ngoại đầu tiên của tôi.

Tôi viết ca khúc này hôm 6/9/1979, 4 tháng sau khi đặt chân lên đảo Air Raya (quần đảo Anambas / Nam Dương)! Khởi từ những cơn mưa đầu mùa. Mùa mưa xứ lạ!

Ca khúc được viết từ những dồn nén: nỗi hoang mang, lo âu, mệt mỏi, v.v. sau hơn 1 tuần lênh đênh trên biển, với một đôi lần đối diện với cái chết; những đau xót khi nghe kể lại về chuyện lẩn trốn gian nan, về cuộc vượt biển hải hùng (đói khát, tàu chìm, hải tặc, v.v.!!!). Địa ngục là có thật. Ác quỷ là có thật!

Và, nhất là, sau một thời gian bận rộn với cuộc sống "mới", tôi hoảng hốt nhận ra: mình tìm được Tự Do nhưng đã mất tất cả. Mất người thân và mất quê hương!

Bao nhiêu thuyền nhân là bấy nhiêu tâm trạng! Không tâm trạng nào giống tâm trạng nào!

Nên tôi rất bức khi hay tin một người "làm nhạc", ở cùng đảo và biết tôi, trong một buổi nói chuyện với Jimmy Nhật Hà (2018), đã đập vôi lên mặt, trơ trẽn nói rằng anh ta là tác giả ca khúc của... BP!!!

Vẫn là người. Những «fans» của ông "nhạc sĩ" này, khi nghe ông "Hát, đêm dài Air Raya", chắc sẽ không biết là ông.... "Viết", nếu ông không tự... nhận là tác giả! Bởi ca khúc tuy buồn nhưng đâu có "vương màu áo" nào trong đó đâu!

Mời các anh chị, các bạn chia nỗi buồn "lưu vong" của "[*Hát, đêm dài Air Raya*](#)"

Bao giờ, "quay về" cố hương?

Câu hỏi 47 năm về trước (1979), đến nay, vẫn chưa có câu trả lời!

BP

15/08/2026

*Hát cho đồng hương nghe
mùa mưa xa xứ đã về
Từng giọt nước nào nề
chảy dài buổi chiều lê thê.*

*Hát cho lòng người ngoại.
Dù đời đã trắng đôi tay!*

Lạnh lòng gió đêm rừng,
lá ngập ngừng nhắc chuyện sau lưng...

Hát, cho người lưu vong
buồn tê, chết điếng trong lòng
Đã nhạt những má hồng
(Tàn tạ lắm rồi, phải không?!)

Hát, như là ru nhau
vỗ về cho bớt thương đau.
Ngập trời mắt rã rời, tóc tơ bời.
Ly cà phê đắng đôi môi!

Đảo vắng bàn chân,
còn ngơ ngác nhiều bé thơ!
Từng nhánh dừa nghiêng
oằn rụng dần bao ước mơ!

Thuyền dân bản xứ
vài lần qua bến.
Tôi nghe trong gió câu hò quê hương...
Nam Dương!

Hát, đêm dài Air-Raya
sầu hiu hắt nhớ quê nhà
Vàng vọt ánh trăng tà,
chỉ làm đau người đi xa!

Hát, tay đàn vu vơ
mỉm cười như trong giấc mơ
Biển động, sóng kêu gào, xuôi tuôn trào.
Hỏi hoài: "Bao giờ quay về cố hương?!" – BP



Nguồn: Internet eMail by **bp** chuyển

Đăng ngày thứ Bảy, August 15/2026
tkd, Khoá 10A-72/SQTĐ/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH